

27 obres, 18 autors

Sala 1

El retrat de Mao Tse Tung d'Andy Warhol és la icona del pop art que ens introdueix a la visita d'aquesta exposició. El 1972 va ser l'any de l'acostament polític entre els EUA i la Xina, en plena Guerra Freda, i Warhol va reaccionar desmitificant el rostre del dirigent xinès, que va acolorir com a símbol del nou poder dels *mass media* en l'acte creatiu, manifestat en un extraordinari i únic cap de Mao com a paròdia de l'autoritària cultura popular xinesa.

Sala 2

5 fotografies de Man Ray dels seus amics Picasso, Dalí, Miró, Calder i Giacometti contraposen la seva serenitat i sentit lúdic amb la transfigurada i reconstruïda imatge de forta radicalitat d'Antonio Saura. Més de trenta anys separen la mirada d'ambdós artistes sobre el rostre humà.

Sala 3

La llibertat expressiva dels artistes José Manuel Broto, José María Sicilia, Zush i Susana Solano són un bon exemple del compromís i el redescobriment de la pintura i l'escultura en l'art dels anys vuitanta al nostre país, amb quatre peces de forta gestualitat que proposen una interacció directa, una comunicació no verbal a través d'uns universos simbòlics diferents als de l'etapa conceptual prèvia.

Sala 4

De Manolo Millares, artista nascut a les Illes Canàries i cofundador del grup El Paso, es proposa una arpillera treballada amb les seves mans, fosca i impenetrable, que ens remet als aborígens guanches. Al seu davant, Darío Villaba amb la seva obra *Pies vendidos*, realitzada 15 anys després de la de Millares en una emulsió fotogràfica sobre tela, mostra una obra metafísica de difícil qualificació, entre el figurativisme i l'informalisme, de fort impacte emocional.

Sala 5

Dues peces dels anys 70: la coneguda serigrafia d'una llauna de sopa Campbell's d'Andy Warhol, objecte ordinari emfatitzat pel pop art com a uniformitat mecànica que ridiculitza la societat de consum, i el *Grifo sonoro* de Luis Lugán, artista pioner en l'art electrònic que presenta una obra acústica, única i irrepetible.

Sala 6

L'objecte s'evidencia en les escultures d'Antoni Tàpies, ambdues de 1987, que delimiten aquest espai i ens mostren la materialitat constant en la seva obra. Tres fotografies d'Alberto García-Alix que expliquen el fet quotidià en tres imatges d'eloqüents sabates, l'objecte-estàtua de Colom a Barcelona, embolicada per Christo, i el també embolcallat i enigmàtic *Paquete negro* de Claudio Bravo il·lustren l'objectualitat com a fenomen d'intencionalitat dialèctica entre el subjecte i l'objecte.

Sala 7

La natura, interpretada amb subtils formes orgàniques com en el cas de les escultures de Jean Arp i Lucio Fontana, es reformula en els bodegons de Miquel Barceló i la taula parada de Nino Longobardi, que amb un traç més primigeni i lliure converteixen les natures mortes en escenes de manifesta tensió estètica.

27 obres, 18 autors

Exposició: 10/02/2011 – 31/12/2011

Comissariat: Fundació Suñol

Fundació Suñol

Passeig de Gràcia 98
08008 Barcelona
T 93 496 10 32
info@fundaciosunol.org
www.fundaciosunol.org

HORARIS

De dilluns a dissabte, de 16h a 20h. Diumenges i festius tancat
Per a altres horaris, cal concertar prèviament per telèfon o e-mail

VISITES COMENTADES

PÚBLIC INDIVIDUAL: dijous a les 17h (en castellà)
i a les 18.30h (en català)

GRUPS: amb reserva prèvia